

Протокол

№

гр. София, 31.10.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в публично заседание на 31.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **4967** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именно повикване в 10:27 ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ – Т. М. П., редовно призован, представлява се от адв. А., с пълномощно по делото и адв. Х., с пълномощно от днес.

ОТВЕТНИКЪТ – СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ /СДРВ/ ПРИ МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, редовно призован, представлява се от юрк. И., с пълномощно по делото.

За СГП се явява прокурор П..

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА исковата молба, приложените към нея писмени доказателства.

ДОКЛАДВА молба от ищцата от 22.06.2022 г., с която е направено уточнение на исковата молба.

ДОКЛАДВА писмен отговор на исковата молба от ответника.

ДОКЛАДВА Определение на съда от 19.08.2022 г., с което са допуснати двамата свидетели и ответникът е задължен да представи доказателства.

ДОКЛАДВА постъпило от ответника на 09.09.2022 г. копие на АП.

ДОКЛАДВА, че преписи по искане, са връчени на адвокатски сътрудник Д..

АДВ. А.: Поддържам исковата молба с направеното уточнение, с цитираната от съда молба. Оспорваме отговора на ответника, като в тази връзка поясняваме и допълваме

исквата молба, че лична карта като документ за самоличност се обявява и въвежда като невалидна само при определението от Закона условия, а в случая, именно в противоречие със Закона, чрез волеви акт личната карта на ищцата е обявена за невалидна. По отношение на доказателствата - да се приеме АП, представена от ответника. Да се приемат писмените доказателства към исквата молба. Водим един от допуснатите ни двама свидетели, тъй като вторият работи във В. университет и служебно е ангажиран днес, но молим да бъде разпитан в следващото съдебно заседание. Молим двамата свидетели да бъдат разпитани съвместно.

АДВ. Х.: Вторият свидетел вторниците е служебно ангажиран.

ЮРК. И.: Оспорвам исквата молба. Поддържам отговорна исквата молба. Да се приемат доказателствата, представени по делото. Щом водят единия свидетел, моля да не протакаме и същият бъде разпитан в днешното съдебно заседание.

АДВ. А.: Не възразявам да разпитаме свидетелите поотделно.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приемат доказателствата, представени с АП. С оглед искането за разпит на двамата свидетели, в случай че същите удостоверяват различни обстоятелства, моля да допуснете разпитването на втория свидетел чрез видеоконференция или под делегация в съответния съдебен район, където живее, с оглед придвижването в най-кратки срокове на процеса. В случай, че днес е доведен единия свидетел – моля да бъде разпитан в днешното съдебно заседание.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като доказателства по делото, представени с исквата молба писмени доказателства и представените от ответника, представляващи АП, и за които е задължен с определение на съда от 19.08.2022 г.

СЪДЪТ пристъпва към снемане самоличност на свидетеля:

М. П. П. – 61 г., български гражданин, неосъждан, без родство със страните и заинтересованост от изхода на делото.

Предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 НК за лъжесвидетелство, заяви:

СВИДЕТЕЛЯТ П.: Известна ми е наказателната отговорност по чл. 290 НК. О. да говоря само истината. С Т. П. живеем от 16 години заедно. Имаме дъщеря на 15 години.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на свидетеля.

На въпроси на адв. А. СВИДЕТЕЛЯТ П.: С Т. и детето, планирахме от няколко години едно пътуване, тъй като Т. беше възпрепятствана, по семейни причини, и решихме по настояване на детето основно, да отидем до Л., тъй като това беше дестинацията, която детето харесваше най-много. С Т. и детето организирахме август месец пътуване до Л.. Всичко беше предварително платено - самолетни билети, автобус от летището до хотела, хотелът беше платен, Л. пас - система за обикаляне по различните исторически обекти - всичко беше предплатено. Сутринта тръгнахме към Летище „С.“ – терминал 2. Пристигнахме в С. емоционално положително настроени от всякъде, чекирахме багаж, минахме проверка на багажа и цялата трагедия стана когато взеха за проверка паспортите ни. Да, бяхме заедно тримата - подадохме си личните карти за проверка, и всичко минаваше добре, докато служителката на паспортния контрол започна да разпитва Т.: „Коя е Т.? Тази лична карта Ваша ли е?“,

поглежда няколко минути и ние се чудехме какво става. След това почна да пита: „Губили ли сте си личната карта? Обявявали ли сте я за невалидна?“. Т. стоеше и се чудеше какво става и каза, че няма нищо подобно и: „Това е моята лична карта, която винаги е била моя. Никога не е имало някакъв проблем.“ Тогава служителя ни извика отделно, извикаха и друг служител, заведоха ни в друга стая и Т. изпадна в стрес: „Как така... картата?“ След като постояхме около 5 минути и се чудехме за какво става въпрос, Т. беше изпаднала в стрес. След това излезе служител и каза, че картата трябва да бъде отнета, а лицето не може да напусне страната. Започнаха въпроси „А. как? Защо? Аз за какво съм виновна?“. Т. беше в стрес, и все повтаряше: „Как така? Аз съм редовна?“ и стресовото състояние премина в сълзи. „Как така няма да пътувам с детето?“. При цялата ни организация заради детето и цялата емоционална положителна настройка премина в шок и стрес. Това е най-трудното, което може да промени състоянието ѝ. Служителят през цялото време повтаряше, че тази картата е обявена за открадната или невалидна. И Т. през цялото време повтаряше: „Как така? Аз не съм я обявявала открадната или невалидна, значи някой друг е правил нещо?“. Ние не знаем каква е ситуацията. Оказа се, че ние не може да пътуваме, което е най-стресиращото. На летището прекарахме около 15-20 мин. и през цялото време Т. беше в стрес, когато казаха, че няма да летим. Там почна и другата стресова ситуация, когато детето (на 11 години) почна да повтаря: „А., аз искам да летя.“ Все пак, заради него се наехме да отидем до Л.. Служителката каза, че аз и детето можем да летим, но Т. трябва да остане. Тя трябваше да реши дали да разпише декларация за детето, че разрешава да лети без нея. Тя през цялото време беше в стрес. Сълзите ѝ бяха на очите. Все повтаряше: „Защо точно на мен трябва да се случва? Аз с какво съм виновна?“. Външно, Т. изглеждаше видимо разстроена. Разплака се още при първия път когато ѝ казаха, че няма да може да лети.

На въпроси на Съда СВИДЕТЕЛЯТ П.: Тя е счетоводител. Първо, тя три години гледа баща си, като болен, и сега от доста време ѝ се отдаде възможност да пътува, на почивка.

На въпроси на адв. А. СВИДЕТЕЛЯТ П.: В крайна сметка, тримата като семейство, не можахме да отидем на почивка. Докато бяхме в Л., по телефона се чувахме поне по 2 пъти на ден и през цялото време питаше как сме ние и как е детето. Беше притеснена постоянно. По цяла нощ не е спала, за да се чуди как на нея се случва това. Остана в С. при моя леля и леля ми ѝ е давали от своите приспивателни, за да може да поспи. След това тя каза, че е писала писма в състояние на стрес. Тя не е могла да спи, след като заминахме за Л.. Ползвала е лекарствата за сън на леля ми. Към лекар не се е обръщала за състоянието си. Всеки ден е разговаряла с най-добрата си приятелка, за да се успокои. Единственото, което ни казаха, че е в Столично управление обявено това. След като се върнахме и се видяхме, с Т. говорихме по темата – това е състоянието ѝ което описах до сега – не е могла да спи и е в тревожно състояние. На 3-4 ден след като говорихме с нея, тя каза, че е притеснена, че ако някой е обявил картата ѝ за невалидна, значи той може да си направи нова лична карта с нейната самоличност. Оттам, той може да ползва банкови услуги, имоти и всичко, което е на нейно име. В такова стресирано състояние потърси адвокат. Документи за нова лична карта подаде като се прибрахме. Тя е в постоянно притеснение, че първо: детето как се справя само, след това с имотите и банковите ѝ сметки може да се злоупотреби. Нищо не знаем. На 3-4 след като се прибрахме, една вечер се прибра видимо разстроена, ядосана и в състояние на нервно напрежение, което каза, че е вследствие на

получено обаждане от служител МВР, най-вероятно от С., който ѝ е казал, че става дума за грешка в системата на МВР. Човекът, който е искал да обяви картата си за открадната или невалидна е друг, и служителят е маркирал нейна лична карта и в системата е влязло това. Това стана може би на третия или четвъртия ден след като се бяхме прибрали, или 10-12 дни след случката на летището. Това нещо я разтвори още повече, заради отношението на човека, който ѝ е предложил 12 лв. Служителят да ѝ даде парите за издаването на нова лична карта. Тогава взе решение да съди МВР, защото не стига, че стават грешки, но те променят коренно няколко месеца от живота на човек, а след това отношението е, че става дума за 12 лв.

АДВ. А. /към свидетеля/: Колко време продължи това неприятно състояние? Като цяло успокои ли се Т.?

ПРОКУРОРЪТ: Противопоставям се на въпроса – 4 пъти бе зададен.

СЪДЪТ УКАЗВА на адв. А. да се придържа към предмета на доказване делото.

АДВ. А. /към свидетеля/: Какво беше отношението на Т. към Вас?

ПРОКУРОРЪТ: Противопоставям се – това е навеждащ въпрос.

На въпроси на адв. А. СВИДЕТЕЛЯТ П.: Състоянието на стрес продължава и до момента - като тръгнем на някъде, тя си проверява личната карта дали е валидна. Бяха ѝ казали, че има сайт, в който може да се провери валидността на документите си. Това е постоянно като тръгнем на някъде – ходили сме и на други места. След това не сме ходили заедно в Л.. За компенсация, след това я заведох във В., за да преодолее на стреса. Тогава, във В. се чувстваше добре. Но постоянно си търсеше личната карта.

На въпроси на прокурора СВИДЕТЕЛЯТ П.: Като счетоводител тя работи, откакто е завършила гимназията. Друго не е работила никога. Тя не е шеф, работи като счетоводител в счетоводна кантора. Стресът е нормален, според мен не е стресираща работата ѝ. Счетоводителите по принцип търсят и по 1 ст. къде се губи, и такива грешки при тях не може да има. А, грешка в системата на МВР, която трябва да защитата личните данни, естествено, че тя не може да го възприеме като нещо нормално.

ПРОКУРОРЪТ /към свидетеля/: Възможно ли е притеснението ѝ да се е основавало на обстоятелството, че е следвало да разреши детето да напусне страната само с Вас, при положение, че не сте семейство?

АДВ. А.: Възраavam срещу този въпрос – съдържа гадаене и някакви предположения.

СВИДЕТЕЛЯТ П.: Всяка една майка би трябвало да изпитва някакво елементарно притеснение от това, че детето ѝ ще бъде без нея. Тя има доверие в мен. Ние живеем заедно, в една стая.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме повече въпроси.

СВИДЕТЕЛЯТ П.: Не желая възнаграждение за днешното ми явяване. Състоянието на хората е по-важно.

СЪДЪТ ОСВОБОДИ свидетелят от залата.

АДВ. Х.: Моля да бъде призован другият свидетел, който не можахме да доведем днес, а именно: Д. А. П., с адрес: [населено място], [улица], вх. Б. Тъй като отлагаме делото, по причина неявяването на същия свидетел, моля съдът да ни предостави възможност да заявим евентуална възможност на свидетеля да се яви.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА делото БЕЗ ДАТА.

ПРЕДОСТАВЯ 7-дневен срок от днес на ищцата да посочи възможностите на свидетеля да бъде разпитан.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:00 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: